

Det er faktisk lige præcis det, jeg forsøgte at advare imod i min ordførertale. Hvis vi bruger tiden på det, og stort set udelukkende på det, så går den europæiske udvikling os forbi. Jeg fik nærmest det indtryk, at bare Danmark ophæver de fire danske undtagelser, så er Europas problemer løst.

Jeg vil gerne slå fast: Europas problemer ligger ikke i de fire danske undtagelser. Der er ikke andre lande, der ser dem som et stort problem. Vi kan diskutere dem her, men jeg synes, at vi skal holde proportionerne.

Bare for at give et konkret eksempel: undtagelsen om politisamarbejdet. Danmark deltager i internationalt politisamarbejde, deltager intensivt, for vi ved, at der er problemer med grænseoverskridende kriminalitet. Det, den danske undtagelse handler om, er, at der ikke kan laves et overnationalt politisamarbejde. Men vi deltager da naturligvis i politisamarbejde; lad være med at antyde noget andet.

Så anklagede fru Charlotte Antonsen mig for ikke at have sagt noget om Central- og Østeuropa og nævnte nogle områder, om hvilke jeg burde have sagt noget: noget om de tre søjler, afstemningsregler, små og store lande. Jeg sad og tænkte, at det måske er rigtig nok, men så kommer vel Venstres holdning til disse ting. Men nej, der kom desværre ikke noget. Så jeg vil da gerne efterlyse, hvad Venstre mener om udviklingen i Central- og Østeuropa, og på hvilke områder Venstre mener, at der skal ændres i den eksisterende EU-politik. Skal der for eksempel laves om på landbrugspolitikken i det eksisterende EU for at lave denne udvidelse? Det ville da være rart at høre fra Venstre. Hvorledes vil Venstre, for nu at komme med et andet eksempel, opretholde EU's beslutningskraft efter en ganske stor udvidelse med et stort antal lande? Jeg accepterer ikke anklagen for, at vi ikke vil sige noget, hvis Venstre i samme åndedrag heller ikke vil sige noget.

Så jeg glæder mig til nu at høre, hvad Venstre har at sige til det. Og lad mig for vores vedkommende sige: Vi har nogle svar på dette, vi lægger dem også frem i debatten, men vi tror ikke, at vi allerede nu skal komme med en helt entydig og klar konklusion på det.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg lyttede meget til fru Charlotte Antonsens tale, for Venstre fører sig jo frem i agitationen mod undtagelserne. Og derfor hørte jeg efter, hvad

hendes tre argumenter var. Og de var sølle alle tre.

Første argument: Undtagelserne har virket i 3/4 år, så vi har allerede erfaringerne, vi kan allerede konstatere, om det er godt eller skidt. Men enhver kan jo høre, at det ikke er et sagligt argument. Det kommer fra det parti, som ikke kunne lide undtagelserne, og som benytter lejligheden til at sige: Vi skal af med dem.

Dertil kommer, at 3/4 år jo ikke er en periode, som er tilstrækkelig til at indhøste erfaringer i.

Andet argument var næsten det værste. Det var det med Jugoslavien. Når man tænker på, hvad der sker i Jugoslavien lige netop nu, så siger Venstres ordfører, at USA ønsker, at de europæiske lande overtager ansvaret i Jugoslavien. Men det er da ikke det, vi ser i disse dage. Vi ser noget helt andet. Vi ser, at USA har en helt anden politik end de fleste lande i Europa – en katastrofalt farlig politik, som jeg tror at vi er enige om at tage afstand fra. Og det har jo ikke en snus at gøre med det, som fru Charlotte Antonsen siger.

Og så det tredje argument, om hvilket jeg har glædet mig til at få en diskussion. Det er det med de nordiske lande: At fordi Sverige stemte ja forleden dag, så skulle vi nu have en helt anden situation i Europa i den forstand, at så skal Danmark sige nej til sit forbehold på forsvarsområdet og Vestunionen.

Jamen, kan fru Charlotte Antonsen ikke tælle? Situationen nu er, at Danmark ikke er medlem af Vestunionen; vi er observatører. Når vi går til regeringskonference i 1996, vil der – foruden Danmark – være Irland, der vil være Sverige, der vil være Finland, og der vil være Østrig, som ikke er medlem af Vestunionen. Det vil sige, at vi nu vil være 5 lande med det samme udgangspunkt som Danmark. Det er lande, som egentlig ikke ønsker at gå ind i Vestunionen, og som grundlæggende ikke er gearet til, at EF og forsvarssamarbejde skal bygges sammen.

Det vil altså sige, at vi står stærkere. At det er lykkedes Venstre at bilde både HK's formand og andre ind, at dagsordenen er en helt anden, skal jeg da rose Venstre for. Det er da lykkedes i medierne, men hvis vi ser på virkeligheden, så er det en helt anden diskussion, der tegner sig. Vi står rent faktisk stærkere.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når man hører fru Charlotte Antonsen, må man uenægtelig konstatere, at regeringen har valgt sig